

תקות מנחם

גיליון מס'
267

יו"ל לקראת ש"פ תולדות
כ"ט חשוון ער"ח כסלו – יום הבהיר
ה' תהא שנת אל-על – שנת
ביאת ה'משיח

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר טהרה - ד'

מחזור ל' (גימטריא - "בכח") שנה - כ"ח (בגימטריא - "יחי")

בעז"ה יום ג' פרשת תולדות כ"ה חשוון - יום הבהיר - דידן נצח"י הי' תהי' שנת עליון בכל - שנת תבוא עלינו ברכה המשך סיום הלכות כלים (ב') והתחלת הלכות מקוואות

כלי כסף וכלי זהב ובגדים

א. בהמשך למ"ש בגליון הקודם (מס' 266), שראים קשר מפורש ומזהים בין הלכות כלים לפרשיות חיי שרה ותולדות; כי הרי את רוב הלכות כלים למדו בשבוע דפרשת חיי שרה, ומסיימים בשבוע דפרשת תולדות;

הפעם הראשונה שנכתב כלים בתורה, היא בפרשת חיי שרה, במתנות שנתן אליעזר לרבקה נאמר: ¹ "ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה", והרי הבגדים הם הכלים הראשונים המנויים בהלכה הראשונה דהלכות כלים.²

והפעם השניה שכתוב כלים בתורה היא בפרשת תולדות, בדברי יצחק לעשיו³ "שא-נא כליך תליך וקשתך" [ובמדרש (תנחומא ישן מובא ב"תורה שלמה) כותב שכליך כאן רומז לכלי המקדש שנלקחו בגלות בבל ע"י המלך נבוכדנצר].

וענין הכלים בפרשת שידוך יצחק ורבקה הוא ענין עיקרי, כמבואר בארוכה בהרבה מקומות במאמרי חסידות, שענין שידוך יצחק ורבקה הוא ענין עיקרי בחיי עם ישראל, שהוא יסוד להמשך עם ישראל, ומורה על יחוד צירופי השמות מ"ה וב"ן, שזהו ענין יחוד האורות והכלים, שהחתן והזכר בא משם מ"ה, והכלה הנקבה משם ב"ן, שע"י היחוד שלהם באים התולדות. שיחוד מ"ה וב"ן הוא יחוד המשפיע והמקבל האורות והכלים, [ופרשה זו היא השידוך הראשון והיחיד המתואר בפרוטרוט בתורה].

וע"י קיום התורה והמצוות, נפעל בכללות בעולם יחוד מ"ה וב"ן, ההשפעה של האורות והאלוקות בכלים של העולם.

וזהו אומר אד"ש בשיחות, התוכן הרוחני וההוראה של הלכות כלים, שמלמדים אותנו מה נחשב לכלי שלם שממלא את תפקידו, ובעבודת השם התפקיד "לעשות לו ית' דירה בתחתונים", לעשות את עניני העולם והגשמיות כלים לאלוקות.

ב. ובפרשה זו גם מודגש שהחסד שעשתה רבקה הי' ע"י כלי, כמ"ש⁴ "והנה רבקה יוצאת וגו' וכדה על שכמה: ותמלא כדה ותעל: הגמיאיני נא מעט מים מכדך: ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקה: גם לגמליך אשאב: ותמהר ותער

¹ חיי שרה כ"ד, נג.

² הלי כלים פי"א הי"א.

³ תולדות כ"ז, ג.

⁴ חיי שרה כד, ט"ו - כי [ולחעיר הפרק כ"ד, וט"ו - וכי מורים על שלמות].

כדה אל השוקת, ותשאב לכל גמליו". שהחסד שעשתה רבקה הי' ע"י הכד.

וכתוב בקבלה וחסידות שענין ה"כד" מורה על כללות התורה שנתנה בכ"ד ספרי קודש של התנ"ך. וקשור לגאולה השלימה שבה נאמר: "ושמתי כדכד שמשותייד".

[ופרשה זו היא פרק כ"ד בבראשית. ואד"ש אומר ללמוד גם את מספר הפרק והפסוק, ולדוגמא בפסוק: המובא בסיום וחותרם השולחן-ערוך "יטוב לב משתה תמיד", כתוב במשלי פרק ט"ו פסוק ט"ו - וט"ו מורה על שלמות כמו ביום הטי"ו לחודש "קיימא סיהרא באשלמותא", שזה הי' דורו של שלמה המלך - דור הטי"ו מאברהם אבינו. שע"י השמחה מגיעים לשלמות ולגאולה, שזהו הסיום והחותם של השו"ע].

ובמילה כדכד - המילה כד כתובה פעמיים וכן פרשתנו שמדברת על הכד כפולה פעמיים, ואומרים חז"ל שכפל (אותיות מלים ועניינים) מורה על הגאולה. ומסביר כ"ק אד"ש מה"מ כי כפל מורה על בלי גבול שיהי בגאולה השלימה.

ורבקה ויצחק קשורים לגאולה השלימה כמשאחז"ל: "שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק אבינו אתה".

השידוך - יחוד מ"ה וב"ן

ג. וכתוב בחסידות שזהו ההסבר בדברי חז"ל: ⁵ ומובא בפירוש רש"י על התורה⁶ "יפה שיחתן של עבדי אבות לפני המקום, מתורתן של בניס, שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה, והרבה גופי תורה לא ניתנו אלא ברמזיה", ומבואר בחסידות שהמיוחד בשיחתן של עבדי אבות כאן, על השידוך של יצחק ורבקה, שפועל את יחוד מ"ה וב"ן, ולכן הוא ענין עיקרי שהוכפל בתורה.

יחוד האורות והכלים

ד. ואפ"ל שזהו הרמז בזה שהלכות כלים באים בהמשך להלכות טומאת אוכלין; שגם המילה אוכלין היא נוטריקון - אורות וכלים: היינו שבמקום שתהיה טומאה וחסרון בכלי העולם, אנו מקדשים ומעלים אותם לאלוקות ע"י שמכניסים בהם את האורות האלוקיים, והם נעשים כלים קדושים לאורות, שזהו ע"י קיום התורה והמצוות בדברים הגשמיים שבעולם.

וענין זה מסופר בפרשתנו על שידוך יצחק ורבקה, יחוד מ"ה וב"ן ויחוד הזכר והנקבה שזהו ענין יחוד האורות והכלים וההשפעה מהמשפיע למקבל והוא

⁵ ילקו"ש רמ"ז קט. ב"ר פ"ס, ח.

⁶ ח"ש כד, מב.

ענין עיקרי והכנה לכללות חיי עם ישראל

ומתאים שלומדים ומסיימים הלכות אלו בתקופת "כנס השלוחים העולמי", שתפקידו לפעול בכל העולם שכל ענייניו ופרטיו שיהיו כלים לה' ולכל ענייני הקדושה, ולעשות כל העולם זירה לו ית'.

כלים - התכללות

ה. התחילו את הלכות כלים ביום א' דפרשת ח"ש, למחרת שבת פ' וירא שם מדובר על החסד ועל האהבה של אברהם אבינו אל הבריות שמביאה לאחדות וחיבור בין הבריות, שזה גם התוכן והמשמעות של המילה "כלים" – מלשון שמכילים וכוללים את מה שבתוכם, ופועלים התכללות וחיבור של כל מה שנמצא בתוכם, שאת זה עשה אברהם אבינו ע"ה ע"י האהבה והחסד אל הבריות.

וע"ז אומרים חז"ל: "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום", שע"י השלום באים לשלמות ולאחדות כל העם [ומביא הגאולה והמשיח כמ"ש בעה"ט עה"פ בפרשת פינחס: "הנני נתן לו את בריתי שלום" – בגימטריא זהו משיח"].

ומרומז במילה כלי: כידוע שכלי ר"ת כהנים לויים ישראלים; היינו שכל אחד מחלקי עם ישראל עושה את תפקידו, כמו שאומרים בתפילת השחר שלפני התפילה: "כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם", וע"י כך מתאחדים במילוי התפקיד של עם ישראל והקרבת הקרבנות וההתקרבות לה' שזהו הכלי לברכה.

"תקות" חוט השני⁸

על סיוס הלכות כלים

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. **בפרשת חיי – שרה נאמר כלים פעם ראשונה בתורה: "ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים".**
- ב. **הבגדים הכלי הראשון בהלכות כלים.**
- ג. **שידוך יצחק ורבקה ענין עיקרי – יחוד מ"ה וב"ן, ומביא הגאולה.**
- ד. **יחוד האורות והכלים – המשפיע והמקבל.**
- ה. **כלים – התכללות ובפרשת וירא חיבור הבריות ע"י החסד של אברהם אבינו.**
- ו. **בפרשת תולדות – כלים בפעם השניה – שא נא כליך.**

בעז"ה מוצג"ק פרשת תולדות כ"ט חשון אור לראש חודש כסלו – יום הבהיר
היי תהא שנת עליון בכל – שנת תבוא עלינו ברכה

סיוס הלכות מקוואות וכל ספר טהרה ספר העשירי והתחלת ספר הי"א ספר
נזיקין הלכות נזקי ממון

"באר מיים חיים"

א. כ"ק אד"ש מה"מ בלקוטי שיחות ח"ל⁹ מקשר את ענין חפירת הבארות של יצחק שבפרשתנו תולדות, עם דינים בדיני מקוואות, שבאר מים היא המקוה

⁷ משנה סוף מס' עוקצין, וסיוס הש"ס.

⁸ יהושע ב, ח. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

⁹ לקו"ש ח"ל פ' תולדות ע' 11 ואילך.

הכי מעולה ומהודרת, כמו מעין גדול של מים חיים שגם זה יכול לטבול ולהטהר בו, וכמשי"ג גם כאן: ¹⁰ "ויחפרו עבדי יצחק בנחל, וימצאו שם באר מים חיים" [ובטהרת זה נאמר "מים חיים"].

וז"ל של אד"ש שם בלקו"ש:

"במקוואות מצינו¹¹ (בכללות) שני אופנים: מקוה מים – הנעשה בידי אדם, ומעיין שהוא בידי שמים, ואין בו תפיסת ידי אדם.

בנוגע לבארות הנ"ל [הבארות שחפר יצחק] מצינו בזה: הם נעשו ע"י חפירת האדם בעבודה ויגיעה, ולאידך – נביעת המים בהבאר (שזהו עיקר ענינו) אינה באה ע"י פעולת האדם, אלא שע"י עבודתו בחפירת והסרת העפר, פורצים המים הנמצאים תחת האדמה בתוך הבאר.

ולהעיר שזה נוגע להלכה – "דבארות העשויים בידי אדם, שמים נובעים מהם, אף ע"פ שאין מימיהם יוצאין לחוץ, דין מעין גמור יש לו"¹², כי "אין¹³ בהוית המים שום תפיסת ידי אדם, אלא שחפר מימיהם בקרקע כדי לגלות המים (אע"פ דע"י אדם נתגלו המים) פשיטא דדין מעין גמור יש לו"

[ובהערה 23: ע"ש במהרי"ק (וכ"ה בלבוש שם) שבאר יש לו דין (לא רק כמעין סתם שממיו מועטין כו' – ראה מקוואות שם מ"ז – אלא) כמים חיים, שגם זה כו' טובל בו.

ובשו"ת משכנות יעקב יו"ד סמ"ה – בהמשך לדברי מהרי"ק: "ומקרא מלא הוא ויחפרו עבדי יצחק כו' וימצאו שם באר מים חיים, הרי להדיא דבאר חפורה מקרי מים חיים, וראה הצ"ח למשניות מקוואות פ"א משנה ז'. עכ"ל השיחה, וההערה. והרי להדיא שחפירת בארות דיצחק קשורה עם דין מעין ומים חיים, המקוה הכי מעולה ומהודר [וכן ב"אבן עזרא" עה"פ בפרשת שמיני: ¹⁴ "מעין ובור מקוה מים" "אם כן תהי' הבאר כמו מעיין"].

והרי התחילו ללמוד את הלי מקוואות ביום שלישי דפרשתנו תולדות שבשיעור בחתי"ת בשלישי נאמר ע"ד חפירת שלושת הבארות דיצחק.

[הנפלא הוא! שיום השלישי הי' כ"ה חשון היום שהי' ה"דין נצח!"] הסופי של הספרים של ספרי אד"ש מה"מ לעיני העמים, שאחרי כל הערעורים, הי' הפסק הסופי של בית המשפט הפדרלי, שהספרים שייכים וישארו בספריית הרבי ואגודת חסידי חב"ד. ועד"ז בסיוס החת"ת דיום זה בבאר השלישית נאמר: ¹⁵ "ולא רבו עליה, ויקרא שמה רחובות, ויאמר כי עתה הרחיב הווי לנו ופרינו בארץ!".

ובשיחה הנ"ל בהערה מביא אד"ש מ"ש בחסידות, מתחיל מ"תורה אורי" ואוה"ת שזהו עניינו של יצחק קו הגבורה – העלאה מלמטה למעלה שזהו"ע חפירת הבארות העלאת המים ממטה למעלה.

הבארות – מקוואות

ב. ואולי ע"פ הנ"ל אפשר לומר בדרך ה"צחות" שחפירת הבארות דאברהם ויצחק היתה לא רק לשם ההשתמשות במים, אלא גם לשם מקוואות טהרה שיטבלו בהם, כי הרי האבות נהגו ונזהרו בטהרה, כמו שמוצאים בתחילת פרשת וירא ששרה פירסה נידה, ונטמאה העיסה ולכן לא נתן אותה אברהם לאורחים. וכדי להיטהר מהטומאה היו צריכים למקוואות. ואולי גם בני ביתם של האבות נזהרו ונהגו בטהרה וגם אמחז"ל "אברהם מגייר את האנשים, ושרה מגיירת את הנשים"¹⁶, כשגיירו הרבים והכניסום תחת כנפי

¹⁰ תולדות כ"ו, יט.

¹¹ ראה מקוואות פ"א. טוש"ע. יו"ד סר"א.

¹² ב"י יו"ד שם (קרוב לתחילתו ד"ה כתב מהרי"ק. וש"נ וכ"ה להלכה בלבוש שם סוס"ב. ש"ך שם סק"א. ועוד.

¹³ שו"ת מהרי"ק סני"ב. ע"ש בארוכה [הובא ונתבאר (ע"ד החסידות) באוה"ת חוקת ע' תתעט ואילך.

¹⁴ שמיני יא, לו.

¹⁵ פסוק כ"ב.

¹⁶ רש"י תחילת פרשת לך לך עה"פ "ואת הנפש אשר עשו בחרן" מתנחומא לך יב, ב"ר פלי"ט יד סנהדרין צט, ב. ע"ז ט, א.

ובתרגום אונקלוס: "תנפשתא דשעבידו לאורייתא בחרן".

השכינה מסתמא הטבילו אותם במקוה [וגם לטהורים המקוה היא תוספת טהרה]. והבאר היא המקוה כנ"ל הכי מהודר. [ואולי ע"ד דברי חז"ל: "ארץ ישראל טהורה ומקוואותיה טהורים"]

ואולי גם נוכל לומר שזהו קשור גם למה שנאמר לגבי הבאר השלישית דיצחק: ¹⁷ "ופרינו בארץ", שזהו רמז לפריה ורביה ע"י טהרת המשפחה.

ואחרי כתבי שורות אלו, הראני הרה"ת ברוך שיחי וועג שליח אד"ש בעמק יזרעאל בארה"ק מ"ש ב"בעל הטורים" על הבאר השלישית: "רחובות. כנגד יון שגזרו שלא יטבלו כדי למונעם מפריה ורביה, ונעשה להם נס ונדמן להם מקוה בבית לכל אחד ואחד, וזהו ופרינו בארץ" עכ"ל. [וכאן נכתב שאולי חפירת בארות אלו דיצחק עצמן הן גם לשם מקוה לטהרה. ואודה למי מקוראי הגליון שימצא עדי"ז בעוד מפרשים, ויעירני].

ג' הבארות – ג' בתי המקדש ובגאולה הנצחית

ג. אד"ש בלקוטי שיחות שם מקשר את ענין שלושת הבארות דיצחק שעשויים ע"י חפירת האדם, עם שלושת בתי המקדש, כפירוש הרמב"ן על התורה בפירשתו שג' הבארות שחפר יצחק מרמזים לשלושת בתי המקדש של עם ישראל ושניים הראשונים נקראים כמו הבארות שרבו עליהם "עשק" ו"שטנה" כי הם נתרבו, ע"י הגויים שהתעשקו עם עם ישראל וכתבו שטנה, והבאר השלישית שלא רבו עליה ונקרא שמה "רחובות", היא כנגד בית המקדש השלישי והנצחי כנאמר¹⁸: "כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ", שזהו בית המקדש השלישי שעליו נאמר "ורחבה", [כי אחרת, אם הבארות לא מרמזים על ג' בתי המקדש אומר הרמב"ן, לא מובן בפשוטן של כתובים, לשם מה מספרת התורה על חפירת הבארות של אברהם ויצחק והריבים, והרי זה לא כבוד גדול להם [ולפי דברינו הנ"ל אולי היו הבארות גם מקוואות להפצת הטהרה]

ואומר אד"ש מה"מ שכמו בבאר כנ"ל יש בה שני ענינים; היא חפירה בידי אדם, והנביעה של המים היא בידי שמים. עדי"ז ענין זה נוגע להלכה, יש בבית המקדש שני ענינים כמשי"נ בתחילת פרשת תרומה: ¹⁹ "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"; שגם בו יש את שני הענינים עשית המקדש היא מצוה ובידי אדם. והשראת השכינה של ה' באה משמים.

ומוסיף אד"ש: "ויש לומר, שגדר זה במצות בנין "מקדש" – שבינו וקדושתו צריך להיות ע"י מעשה בני ישראל דווקא – נוגע גם להלכה: א) פסק הרמב"ם²⁰ "הכל חייבין לבנות ולסעד בעצמן ובממונם אנשים ונשים כמקדש המדבר. ב) כשם שהוא בנוגע למעשה הבנין, כן הוא גם בשייכות למקום הבנין וצורתו וכו', שבוזה תלוי קדושתו – דאף ש"ושכנתי" דהקדושה במקום זה באה משמיא, צריך להיות בזה מקודם קיום מצות "ועשו", הכנה ע"י האדם". עכ"ל השיחה וענין שם שמאריך אד"ש בפרטות ע"ד גדר וחלק פעולת ועשיית האדם בבנין המקדש והדמיון לחפירת הבארות.

וז"ל חלק מדברי הרמב"ן: "וקרא הראשון עשק, ירמוז לבית הראשון אשר התעשקו עמנו ועשו איתנו כמה מחלוקות וכמה מלחמות עד שהחריבוהו. והשני קרא שמה שטנה, שם קשה מן הראשון, והוא הבית השני שקראו אותו כשמו שכתוב בו (עזרא ד, ו) ובמלכות אחרושי בתחילת מלכותו כתבו שטנה על יהודה וירושלים, וכל ימיו היו לנו לשטנה עד שהחריבוהו וגלו ממנו גלות רעה. והשלישי קרא רחובות הוא הבית העתידי שיבנה במהרה בימינו, והוא יעשה בלא ריב ומצה והאל-ירחיב את גבולו, כמו שנאמר (שופטים יט, ח) יואם ירחיב ה' א-לקיך את גבולך כאשר דיבר וגו'; שהוא לעתיד. וכתוב בבית השלישי (יחזקאל מא, ז) ורחבה ונסבה למעלה למעלה; ופרינו בארץ, שכל העמים יעבדוהו שכם אחד" עכ"ל הרמב"ן בענין ג' הבארות ובתי המקדש.

כינוס השלוחים העולמי

ג. ויש עוד קשרים נפלאים של הלכות מקוואות שמסיימים בשבת זו, לשבת "כנס השלוחים העולמי".

א) הפירוש המילולי של המילה "מקוה" – הוא כינוס, שזהו פירוש המלים בפסוק בפרשת שמיי "מקוה מים" – כינוס מים, כמו שאומרים התרגומים: "בית כנישות מים"; שבשבת זו מתכנסים שלוחי מלך המשיח כמו מטרות המקוה להביא טהרה וקדושה בכל העולם ע"י "המים – התורה" שיורדת כמים לכל מקום בעולם ומביאים לשם הלחלוחית, כנאמר: ²¹ "כי מלאה הארץ דעה את הוי' כמים לים מכסים".

ב) וכן המילה "מקוה" קשורה עם חיבור והתאחדות עם ישראל כמ"ש "מקוה ישראל", וגם מפרשים איחוד וחיבור עם ישאל כמו שהטובלים במקוה נכנסים כולם יחד לבור מים המכונסים במקום א', שהמקוה מאחדת את כולם. ובפרט שנכנסים למקוה לשם טבילה – כמבואר בחסידות – אותיות הביטול, שע"י הביטול נפעל האחדות בין כולם,

והז"ל מקשרים הנאמר "מקוה ישראל" בירמיה²², עם ענין ה"מקוה" טהרה, כמ"ש במשנה סוף יומא: ²³ "ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים. . ואומר "מקוה ישראל ה'", מה מקוה מטהר את הטמאים, כך הקב"ה מטהר את ישראל,

ובפשוט כוונת ופשוט הפסוק "מקוה ישראל ה'" – על התקוה לגאולה כמ"ש בהמשך "מושיעו בעת צרה".

א"כ נפרש שע"י האחדות, של עם ישראל הנפעלת ע"י כינוס השלוחים, יש תקוה לגאולה! כמשי"נ בסוף מגילת רות: "וישי הוליד את דוד" ואמר כ"ק אד"ש מה"מ (בשיחת ליל א' דחה"ס שנת הקהל התשמ"א) ישיי - ר"ת – "יחד שבטי ישראל"; שע"י האחדות מוליד ומביא "את דוד", דוד מלכא משיחה, מיי"ד ממי"ש נאו!

וכל עבודת השליחות כעת היא להביא הגאולה, כמו שאומר כ"ק אד"ש מה"מ: "נסתיימה עבודת הבירורים, והשליחות היחידה עתה היא "להביא לימות המשיח" הציפיה והבאת המשיח והגאולה בפועל ממ"ש ממי"ש נאו!

"תקות" חוט השני"⁸

על הלי' מקוואות וכל ס' טהרה

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. בפרשת תולדות חפירת בארות דיצחק – "באר מים חיים" – כמו מעין גמור.
- ב. יצחק חפר מקוואות לטהרת המשפחה "ופרינו בארץ; לגיור הנפשות, ולתוספת טהרה.
- ג. חפירת הבארות מעשה ידי אדם – כנגד בתי המקדש, מצות העשיה והבניה.
- ד. מקוה ישראל – אחדות ישראל – כינוס השלוחים העולמי.
- ה. "מקוה" – התקוה לגאולה.
- ו. טנ"ק: - ר"ת – טהרות נזיקין קדשים, וברמב"ם סדר הספרים טהרה נזיקין קנין.
- ז. טהרות – עבודת השליחות טהרה מכל פניה ואינטרסים פרטיים.

²¹ ישע"י יא, ט.
²² ירמ"י יד, ח. וי"ז, יג.
²³ יומא פ"ח מ"ט.

¹⁷ תולדות כ"ו, כ"ב.

¹⁸ פסק כ"ב.

¹⁹ תרומה כ"ה, ח.

²⁰ הלי' בית הבחירה פ"א, ה"ב.

5 מבצעים – ה' חסדים לתקן הגבורה

ה. מסיימים כעת את ספר טהרה ומתחילים את ספר נזיקין ובקשר לסדרים אלה בש"ס, כדאי לספר כאן מה שאמר כ"ק אד"ש מה"מ בזה:

בשנת תשל"ד כשהכריז כ"ק אד"ש מה"מ ע"ד 5 המבצעים [בתקופה הראשונה היו רק 5 "מבצעים", ואד"ש הסביר זאת שמכיון שהורה ע"ד המבצעים בעקבות האסונות שהיו בארץ הקודש גם ב"כרם חב"ד" התאונה הקשה באיסרו חג שבועות בה נספה הרב שני" ע"ה גרליק מרא דאתרא דכפר חב"ד, ועוד כמה אברכים, וגם לכלל ארץ ישראל ה' אסון ילדי מעלות או נרצחו ע"י המרצחים הטורדניים הפלשתינים ימ"ש למעלה מ-20 בני נוער. ואמר אד"ש שמכיון שהי' רח"ל הכתוב ב"תוכחה" "הפלא ה' את מכותך" ²⁴ וגו', צריך להיות גם "הפלא!" בצד החיובי והטוב; שזהו לצאת מהגדר והרגילות, ולעשות "מבצעים" עם כל עם ישראל, ואו הכריז הרבי ע"ד – 5 ה"מבצעים" "ה' חסדים" – כנגד "ה' גבורות"] וכמה מהתמימים דאו, שלום הלוי שיחי' דוכמאן, ויוסף יצחק (ב"ד ברוך) שיחי' גופין, יזמו הרעיון ליסוע עם כלי רכב ל"המונה של עיר" ולהפיץ שם את המבצעים. וכמה ימים לפני י"ב תמוז עמד "טור משוריין" של הרבה כלי רכב עם שלטים בחזית הבנין בכביש שע"י 770 מוכנים לצאת לפעולות למחרת בבוקר (או עוד לא קראו להם טנקים), וכ"ק אד"ש כשיצא מאוחר בלילה מבנין 770 לעבר המכונית ועבר על ידו הנהג המזכיר הרי"ק שיחי' קרינסקי, והרבי התרשם מהמחזה ואמר לו בהתרגשות: "דאס זיינען טנק'ס א קעגענען די אסימלציען" = "אלו הם טנקים נגד ההתבוללות!" וכשהגיע הרי"ק למחרת ל- 770 סיפר לתמימים את אשר אמר לו אמש אד"ש מה"מ, ומיד נפוץ בין התמימים ואנ"ש השם "טנקים".

טנק – ר"ת טהרות נזיקין קדשים

ו. ולאחר כמה ימים בהתוועדות חג הגאולה י"ב תמוז אמר אד"ש הרי קורים לרכבים שנוסעים איתם למבצעים "טנקים", והבעש"ט אומר שמכל דבר יש הוראה בעבודת ה', גם מלשונות ואמרות של גויים. והסביר מה המשמעות וההוראה בעבודת ה' בשם "טנקים"; (א) עד שהיו טנקים נסעו בכלי רכב עם גלגלים והם לא יכולים להגיע לכל מקום כי אם יש אבנים או סלעים או מקומות חרושים ותלולים ואין מסילה סלולה לא היו יכולים להגיע, אבל הטנקים עם שרשרות יכולים להגיע לכל מקום. ובענייננו בנמשל היו יהודים שחשבו שאין לנו גישה אליהם, ויש חייץ ומחיצות בינינו וביניהם ואיננו יכולים להשפיע עליהם אבל ע"י ה"טנקים" נגיע לכל מקום ולכל היהודים. [ובאמת היו יהודים עשירים "ומכובדים" שלא הולכים כ"כ ברחוב ולא הגענו אליהם ב"מבצע תפילין", אבל ה"טנקים" שעמדו ברחובה של עיר ע"י הבנינים הגדולים והגבוהים במנהטן ששם יושבים אנשים אלה ב"משרדים הגבוהים", ומהטנקים שמעו ברמקולים דברי תורה והתעוררות שקולותיהם הגיעו לקומות העליונות, ועוררו אפילו יהודים אלה ליהדות".

(ב) ואח"כ אמר אד"ש שיש גם משמעות לשם ולאותיות "טנק"; טנק הוא ר"ת לשלושת סדרי המשנה האחרונים (אמנם לא ע"פ הסדר) ט'הרות נזיקין קדשים. והסביר אד"ש שהמשמעות בזה היא טהרות (לא כמו שהרבה מאנ"ש חושבים שהכוונה היא לפעול במבצעים בקדושה ובטהרה, לא כך אמר אז, אלא) כשרוצים לפעול ולהשפיע על יהודי בעיני יהדות ותורה ומצוות דבר ראשון צריך להיות "טהרות"! שיהי' טהור מכל פני-ה; שלא לחשוב על אינטרסים פרטיים שיצא לו מזה כסף או כבוד או קריירה או קונעקשאן וקשרים, אלא לתת לזולת את ההרגשה וכך באמת להרגיש שרוצים לעזור לו ולקרבו לה' ולענייני תורה ומצוות. ואם כך היא ההרגשה אז יקויים "נזיקין" – שמוציאים ממנו את כל העניינים הבלתי רצויים – סור מרע, ו"קדשים" – יכניסו בו וישפיעו עליו את כל ענייני הקדושה – "עשה טוב". ע"כ תוכן דברי אד"ש בשיחה בענין ה"טנקים".

סדר הספרים ברמב"ם – טהרה נזיקין קנין

ז. גם ברמב"ם אנו רואים את הסדר של טנ"ק (ובסדר זה);

מסיימים כעת את ספר "טהרה", ואחרי זה מתחילים את ספר "נזיקין", ואח"כ בא ספר "קנין" שגם הר"ת מתחיל בק', וממילא גם הסדר הוא טנ"ק; וכפי שאד"ש אמר בש"ס הסדר הוא קדשים שהמשמעות היא שמקריבים האדם ומכניסים בו כל עניני הקדושה. וכאן ברמב"ם הסדר שהספר הוא קנין – והמשמעות היא שהאדם קונה ומפנים את כל העניינים הטובים והקדושים.

ואפשר לשאול הרי בספר "קנין" מדובר ע"ד עניינים גשמיים ונכסים העוברים ונקנים מיד ליד, ולא ע"ד קנינים רוחניים!?

והמענה הוא; רואים מפורש בפסוק ה"כותרת" של ספר קנין שמדובר כאן גם ע"ד קנינים רוחניים. כי הפסוק שהרמב"ם מביא ב"כותרת" הוא: "ראשית חכמה קנה חכמה, ובכל קנינך קנה בינה" היינו שמיד שיהודי מתעסק עם ענין קנין הוא חושב לכל לראש ע"ד הקניינים הרוחניים כלימוד התורה, חכמה ובינה, ורק אח"כ כדבר משני הדברים גם מתבטאים בגשמיות ובעניינים "גשמיים";

וההוראה הרוחנית שבוה היא כנ"ל שכשמשפיעים על יהודי לכל לראש צריך להיות "טהרה"; שטהור מכל פנייה, ולא לחשוב ע"ד אינטרסים אנוכיים ורווחים שיהיו לו מזה, ועי"כ יוצאו מהיהודי כל ענייני ה"נזיקין", ויקנה ויספוג את כל העניינים הרוחניים והקדושים.

עבודת השליחות צ"ל "טהרה" מכל פניה ואינטרסים

ח. ומתאים הדבר שמסיימים ומתחילים ספרים אלה ברמב"ם בזמן "כנס השלוחים" בש"ק מברכים וערב ראש חודש כסלו, שזוהי הוראה מפורשת וברורה לכל ה"שלוחים"; שיסוד וראשית העבודה ועיקרה ושרשה, שעבודת השליחות תהי' באופן של "טהרה" – טהורה מכל פנייה אישית ו"אנוכית" וממחשבות של אינטרסים ופניות, ואז מצליחים לפעול בעם ישראל את ה"נזיקין" וה"קנין" – "סור מרע ועשה טוב".

והרי כל אחד מהשלוחים העוסק במבצעי כ"ק אד"ש מה"מ הוא חי"ל ו"טנקיסט" של אד"ש, וכמו שהצהיר והכריז הרבי בקול רם וצולל בא' ההתוועדות: "איך גיי מיט יעדער טנקיסט!! (=אני הולך עם כל טנקיסט!!) היינו, שכל אחד שמתעסק ופועל בענייני הרבי הוא "טנקיסט", והרבי הולך איתו. וע"פ כל הנ"ל הנהגתו צ"ל "בטהרה" ובלי כל פניה [ואמנם פעם א' אמר אד"ש שב"טהרות" מתכוין שהפעילות תהי' בטהרה וקדושה, אבל בפעם הראשונה כשאד"ש ייסד את ענין ה"טנקים", הוא הסביר שהטהרות הכוונה טהור מכל פניה ואנוכיות].

"הפלא" – במבצעים

כשידבר אד"ש כנ"ל (כשהכריז ע"ד ה"מבצעים") שמכיון שהי' אצל אנ"ש ואצל עם ישראל "הפלא" בצד השלילי צריך להיות "הפלא" בצד הטוב והחיובי ע"י ה"מבצעים", אמר אד"ש והסביר מה פירוש "הפלא"; להניח תפילין עם יהודי שגר בבלוק שלך זה לא "הפלא" – זה לא יוצא מגדר הרגיל; כי אם אתה פוגש אותו כרגיל ואומר לו "בוקר טוב" ושואל בשלומו, בוודאי גם עליך להניח לו תפילין "הפלא" – פירושו ללכת למקום רחוק ולחפש שם יהודים שאינך מכירם ולהניח להם תפילין ושאר ה"מבצעים" המצוות.

לעילוי נשמת

האישה החשובה מרת **בתי-ה פסיה** ע"ה

נפטרה ביום ט"ז תשרי יום ב' דחג הסוכות ה'תשע"ב

שתמליץ טוב עבור בני משפחתה שיחיו שיררו נחת יהודי חסידותי מכל

יו"ח מתוך בריאות והרחבה אושר ושמחה תמיד כל הימים

ויקויים במהרה "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם בגאולה השלמה

וקבלת פני משיח מיי"ד ממ"ש, נאו!

נדפס ע"י בנה הרה"ח אפרים שיחי' גרשוביץ

(דברים שנאמרו בסעודת סיומי הרמב"ם בביהכניס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!